

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: ProRail NV

Strona pozwana: Xpedys NV, DB Schenker Rail Nederland NV, Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV, FAG Kugelfischer GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hof van Cassatie van België — Wykładnia art. 1 i 17 rozporządzenia Rady (WE) nr 1206/2001 z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie współpracy między sądami państw członkowskich przy przeprowadzaniu dowodów w sprawach cywilnych lub handlowych (Dz.U. L 174, s. 1) i art. 33 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (rozporządzenia „Bruksela I”) (Dz.U. 2001, L 12, s. 1) — Bezpośrednie przeprowadzenie dowodu przez sąd wzywający — Powołanie eksperta i zlecenie mu przez sądy państwa członkowskiego sporządzenia ekspertyzy, której część miałaby zostać zrealizowana na terytorium państwa członkowskiego położenia tych sądów, część jednak na terytorium innego państwa członkowskiego — Obowiązek zastosowania metody przewidzianej w art. 17 rozporządzenia nr 1206/2001

Sentencja

Artykuł 1 ust. 1 lit. b) i art. 17 rozporządzenia Rady (WE) nr 1206/2001 z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie współpracy między sądami państw członkowskich przy przeprowadzaniu dowodów w sprawach cywilnych lub handlowych należy interpretować w ten sposób, że sąd państwa członkowskiego, który zmierza do tego, by zleczone biegłemu przeprowadzenie dowodu zostało wykonane na terytorium innego państwa członkowskiego, nie jest koniecznie zobowiązany do skorzystania ze sposobu przeprowadzenia dowodów przewidzianego przez te przepisy, aby mieć możliwość zarządzenia przeprowadzenia tego dowodu.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.9.2011.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 26 lutego 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Constitucional Madrid — Hiszpania) — postępowanie karne przeciwko Stefanowi Melloniemu

(Sprawa C-399/11) (¹)

(Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych — Europejski nakaz aresztowania — Procedury wydawania osób między państwami członkowskimi — Orzeczenia wydane w wyniku rozprawy, na której dana osoba nie stawiała się osobiście — Wykonanie kary orzeczonej zaocznie — Możliwość wznowienia postępowania)

(2013/C 114/16)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Constitucional Madrid

Strony w postępowaniu głównym

Postępowanie karne przeciwko: Stefanowi Melloniemu

Druga strona postępowania: Ministerio Fiscal

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal Constitucional Madrid — Wykładnia art. 4a decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. L 190, s. 1), zmienionej decyzją ramową Rady 2009/299/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r. zmieniającą decyzje ramowe 2002/584/WSiSW, 2005/214/WSiSW, 2006/783/WSiSW, 2008/909/WSiSW oraz 2008/947/WSiSW i tym samym wzmacniającą prawa procesowe osób oraz ułatwiającą stosowanie zasady wzajemnego uznawania do orzeczeń wydanych pod nieobecność danej osoby na rozprawie (Dz.U. L 81, s. 24) oraz art. 47, 48 i 53 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej — Orzeczenia wydane w wyniku rozprawy, na której dana osoba nie stawiała się osobiście — Wykonanie kary orzeczonej zaocznie — Możliwość wznowienia postępowania

Sentencja

- 1) Artykuł 4a ust. 1 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi, zmienionej decyzją ramową Rady 2009/299/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, by wykonujący nakaz organ sądowy w wypadkach wskazanych w tym przepisie uzależnił wykonanie europejskiego nakazu aresztowania wydanego w celu wykonania kary od warunku stanowiącego, że sprawa zakończona wydanym zaocznie wyrokiem skazującym będzie mogła być ponownie rozpoznana w wydającym nakaz państwie członkowskim.
- 2) Artykuł 4a ust. 1 decyzji ramowej 2002/584, zmienionej decyzją ramową 2009/299, jest zgodny z wymogami wynikającymi z art. 47 i art. 48 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
- 3) Artykuł 53 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nie zezwala on państwu członkowskiemu na uzależnienie przekazania osoby skazanej zaocznie od warunku wymagającego umożliwienia w państwie członkowskim wydającym nakaz ponownego rozpoznania sprawy zakończonej wyrokiem skazującym w celu uniknięcia naruszenia prawa do sprawiedliwego procesu i prawa do obrony zagwarantowanych konstytucją.

(¹) Dz.U. C 290 z 1.10.2011.